

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2014 r. – T.A. van Dijk, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-197/14)

(2014/C 223/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: T.A. van Dijk

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Hoge Raad jako najwyższy sąd krajowy w ramach pytania prejudycjalnego przedstawionego przez sąd krajowy niższej instancji jest zobowiązany do przedstawienia Trybunałowi pytania prejudycjalnego, czy też powinien on oczekiwać odpowiedzi na pytanie przedstawione przez sąd krajowy niższej instancji, nawet jeśli jest zdania, że prawidłowe stosowanie prawa Unii w rozstrzyganej przez niego kwestii jest na tyle oczywiste, iż nie ma racjonalnych wątpliwości co do sposobu, w jaki należy odpowiedzieć na to pytanie?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy zaświadczenie E-101 wydane przez organ innego państwa członkowskiego wiąże niderlandzkie organy właściwe w zakresie ubezpieczeń społecznych, nawet gdyby dotyczyło ono przewoźnika na Renie, tak że normy określające właściwe przepisy przewidziane w rozporządzeniu nr 1408/71 ⁽¹⁾, do którego odnosi się owo zaświadczenie, nie znajdują zastosowania na podstawie art. 7 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel de Cluj (Rumunia) w dniu 22 kwietnia 2014 r. – Smaranda Bara i in. przeciwko Presidente della Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Sprawa C-201/14)

(2014/C 223/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel de Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Smaranda Bara i in.

Strona pozwana: Presidente della Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy krajowy organ podatkowy jako organ reprezentujący właściwe ministerstwo państwa członkowskiego jest instytucją finansową w rozumieniu art. 124 TFUE?
- 2) Czy przekazanie bazy danych dotyczących dochodów obywateli państwa członkowskiego przez krajowy organ podatkowy innej instytucji państwa członkowskiego może zostać uregulowane aktem zrównanym z aktem administracyjnymi, to znaczy protokołem zawartym pomiędzy krajowym organem podatkowym i inną instytucją państwową, tak iż nie stanowi to dostępu uprzywilejowanego w rozumieniu art. 124 TFUE?

- 3) Czy przekazanie bazy danych, dokonane w celu nałożenia na obywateli państwa członkowskiego obowiązku zapłaty składki na ubezpieczenie społeczne na rzecz instytucji państwa członkowskiego, na rzecz której dokonano przekazania, wchodzi w zakres pojęcia względów o charakterze ostrożnościowym w rozumieniu art. 124 TFUE?
- 4) Czy dane osobowe mogą być przetwarzane przez organ, dla którego nie były przeznaczone, jeżeli operacja ta powoduje ze skutkiem wstecznym szkody majątkowe?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial Navarra (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2014 r. – Antonia Valdivia Reche przeciwko Banco de Valencia S.A.

(Sprawa C-208/14)

(2014/C 223/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial Navarra.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonia Valdivia Reche.

Strona pozwana: Banco de Valencia S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ w przypadku ustalenia nieuczciwego charakteru warunku, który ustalił stopę odsetek za zwłokę w wysokości 29 %, zobowiązuje sąd krajowy do stwierdzenia jego nieskuteczności bez możliwości zmiany umówionej stopy odsetek, pomimo że wniósł o to wyraźnie jeden z pozwanych konsumentów.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-217/14)

(2014/C 223/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie, że w odniesieniu do dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE, nie przyjmując do dnia 3 marca 2011 r. przepisów transponujących definicje zawarte w jej art. 2 pkt 8, 18, 21, 22, 32, 33 i 34 oraz wymogi ustanowione w jej art. 9 ust. 1–7 i 12 w związku z art. 9 ust. 11, w jej art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie i ust. 2 i 3, w jej art. 38 ust. 1 zdanie drugie, w jej art. 39 ust. 1, 4 i 8 oraz w jej art. 40 ust. 1–3, 5 i 7, a w każdym razie nie informując Komisji o takich przepisach Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 49 ust. 1 tej dyrektywy;